

springe over. Endelig blev der af det ærede Medlem for Solhæl Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen) oplyst, at Afgiften ligeledes vilde blive dyrere for Ugeblade og Andendagsblade. Men bliver det saaledes dyrere for dem, der ere satte til 17 pCt., og ligeledes dyrere for Andendags- og Ugeblade, saa vil det jo ikke medføre Tab for Postkassen. Og hvis det medfører Tab for Postkassen, saa maa det blive billigere for de Blade, det ærede Medlem talte om. Begge Dese kunne ikke være sande paa samme Tid, det er umuligt. Jeg er nu overbevist om, at Resultatet for Postkassen vil blive, at det Hele gaaer, som man siger, o—p op; der vil være en lille Forøgelse og en lille Formindskelse, men i Totalsummen vil Forholdet blive staaende ved, hvad det er. Det forekommer mig, at det er noget ubilligt, at et æret Medlem har bebrejdet mig, at jeg har forladt det, som i Virkeligheden var mig det Kjæreste, nemlig at blive staaende i Gæt og Alt ved, hvad der nu har 20 Mars Hævd; det var jo ikke muligt at sætte det igjennem; det mødte en Indsigelse, som gjorde det umuligt at faae det vedtaget. Navnlig har den høitærede Finanzminister i Kraft af det „Nationale“ modsat sig det paa det Bestemteste, og naar jeg saa kommer den Tanké imøde, som den ærede Minister har, saa forekommer det mig meget ubilligt, at man gjør dette til en Bebrejdelse mod Forslaget. Mine Uttringer før ere bleven opfattede, som om jeg vilde opkaste mig som særlig Skytspatron for den fattige Almue eller som den, der særlig begunstiger den fattige Befolkning. Sligt har jeg ikke sagt; hvad jeg har sagt, er dette, at vi have en liberal Regel for Forsendelsen af Blade af hvilken som helst politisk Farve, og denne Regel holder jeg i Frihedens og Oplysningens Navn fast ved. Den ærede Formand for Udvalget (S. Madsen) meente, at det var et Forslag, som ogsaa havde politisk Betydning; thi, sagde han, de Blade, hvis Forsendelse Taler er om, ere jo netop politiske Blade. Ja, ganske vist. Men Ordet „politisk“ maa kun opfattes paa rigtig Maade;

Endringsforslaget har ingen politisk Betydning, fordi det ikke har til Hensigt at begunstige Blade af den ene eller den anden politiske Retning, Organer for det ene eller det andet politiske Parti, men berører et Forhold, hvor Sol og Vind skiftes lige for Alle. Den, der virker for den størst mulige Liberalitet og Frihed i Retning af Forsendelse af Blade, han arbejder samtidig for politisk Oplysning paa alle Omraader, uden Hensyn til, om Bladene staae i det ene eller det andet Parties Tjeneste. Det er vort stadige Omkvæd: Vi have havt en liberal Regel for dette Forhold, og den skulle vi bevare, og det vilde — jeg gjentager det — være et Særsyn, om det danske Folkething i 1870 var mindre liberalt end den danske Rigsdag var i 1851.

Sylv. Jørgensen: Da Discussionen om denne Sag har taget et Opsving eller et Omfang, saa det seer ud, som om det skulde være et stort demokratisk Spørgsmaal, kan jeg ikke undlade, inden denne Sag gaaer til Afstemning, at sige et Par Ord, især da jeg, som sagt, antager, at der paa Grund af den Skikkelse, dette Spørgsmaal har antaget, vil komme til at foreligge Navneopraab, og jeg ønsker da med et Par Ord at forklare min Stilling dertil. Den ærede sidste Taler bemærkede, at det ikke var noget politisk Spørgsmaal, og at det var eens for alle Partier; det er nok muligt, men det forekommer mig dog, at der kunde indtræffe Tilfælde, hvor et Parti til Exempel overfor en Valgagitation eller Egnende satte sig i meget stærk Bevægelse og ofrede endeel Pengemidler paa at udgive et Skrift, det være nu et, som udkom daglig eller med længere Mellemrum. Dette Skrift maatte da paa Grund af et saadant Sammenfald blive betydeligt nedsat i Pris, og det vilde da for en meget væsentlig Deel for Statens Regning blive besørget omkring i Landet, idet de Procenter, som Postvæsenet erholdt, ikke kunde dække Udgiften ved dets Besørgelse. Jeg antager, at der ikke er nogen i Forholdene be-